

Rahel 2005

Rahel 2005

Rahel 2005

Rahel 2005

Rahel 2005

Tapasimme jälleen karvattomien ja karvaistenkin koirien tapaamisessa, jonne osa tuli todella kaukaakin. Tuntui että porukkaa oli enemmän ja uusiakin oli mukana. Todella mukavaa! Paikka oli jo monelle tutuksi tullut ja tällaiseen tilavuuteen todella sopiva.

Ilma oli ihan mukava, mitä nyt illalla piti etsiä karvattomille ystävillemme nutturaa niskaan. Vettä tihuutti välillä, muttei se menoa haitannut. Minunkaan meikkini eivät levinneet *virne*

Koirien omistajilla oli mukavaa ja oli todella fantastista nähdä niin omistajia kuin koiriakin. Varsinkin kun minä olen täällä takapajulassa yksin tämän rodun kanssa, niin oli mukavaa nähdä millaisia muitten koirat olivat ja miten tutunoloisesti käyttäytyivät. Omistajat juttelivat leppoisasti koiristaan ja kaikesta koiriin liittyvästä. Tutustuttiin Sukaron foorumien nimimerkkien kanssa, eli olimme tuttuja jo foorumilta ja nyt sitten näimme kenen kanssa olimme siellä keskustelleet. Myytiin koirien vaatteita ja sukutaulukirjaa, Sukaron t-paitaa ja ihania kahvipaketeista tehtyjä kasseja, joista minäkin itselleni yhden lunastin.

Saunottiin ja grillattiin ja ruoka oli mahdollottoman hyvää. Kiitos kokeille todella ihanasta ruuasta! Ruoka oli niin hyvää, että menin päikkäreille ja missasin kokouksenkin.

Oli myös kiva nähdä aito karvaton kissa ihan livenä! Todella ihana ja erikoinen.

Koirista oli mukavaa nähdä kaikki. Mieleeni jäi erityisesti Pedro, joka oli aivan vallaton rontti. Muutkin olivat todella ihania. Tottakai rähinää mukaan sattui. Sehän on selvää, että joku koira ottaa toisesta mittaa.

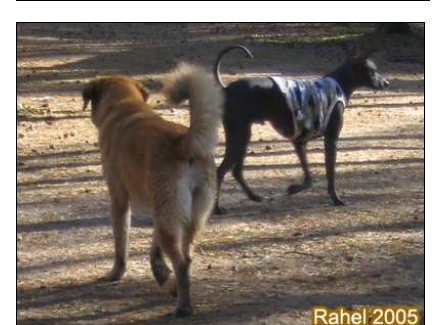
Koirat olivat muuten todella hyvässä järjestyksessä, mitä nyt Xena (ihana nallekarhuni) lähti auton perään, kun menimme kauppoille Jyväskylän ja Teemun kanssa. Kaupassa

Rahel 2005

Rahel 2005

Rahel 2005

tapasimme myös Aulan ja avustimme häntä ostoksien kanssa ja täytimme jääkaappia, jotta saisimme lisää maukasta mahantäytettä.

Uinnissa erikoistui vesipeto Xena ja lisäksi myös Nelson. Siellä sitä viiletettiin ja kylmä vesi ei menoa haitannut. Vedet tietenkin roiskittiin toisten päälle.

Koiria oli erikokoisia ja mieleeni jäi myös joku ihanan pikkuinen kiinanharjakoira.

Mahtava tempaisu oli, kun Eki oli leikkimielisesti tuomarina. Siinä kierrettiin tohkeissaan kehää ja Eki tarkisti kaikki oikeaoppisesti. Sekarotuinen Xenakin harjoitteli eka kertaa kehäkävelyä ja roikkui allekirjoittaneen lahkeessa.

Muuta ohjelmaa ei ollut, mutta ei tarvittukaan. Kyllä aika meni muutenkin rennosti todella nopeasti. Kuvia otettiin ja muutama oli aika erikoinenkin. Kuvakulmat todella hauskoja. Sanna varmaan tietää, mistä kuvasta puhun *naurattaa vieläkin*

Lähtiessä sitten jaettiin 2 pokaalia. Allekirjoittanut valittiin Päiväsäteeksi, mutta en kyllä ihan tainnut päiväsäteeltä vaikuttaa *nauraa* ja tietenkin piti valita myös menninkäinen, jolla oli tukka näyttävästi aamulla (vai oliko jo kenties päivä?) pystyssä. Oikeutetusti menninkäiseksi valittiin Tuomas.

Tavataan taas!

Tanja Hartonen-Pulkka

Minulla koira on,
se on perunkarvaton,
ompi aivan vullaton,
hyvä ettei hampaaton.

Karvattomuus on ihan aito,
ja rodun kasvattaminen on oiva
taito,
eikä omistaja saa olla ihan maito.

Se sohvalla vaan makailee,
välillä vieraille luimistelee.

Kohta on se sylissä,
etkä päästä silmistäs.

Meidän Mingo on niin hassu,
pitkin kämppää ravaa joka tassu.

Joku ajaa sitä takaa,
se on Xena, arvatkaa.

Löytyi lattialta pikkupissat,
kuka lienee, vai liekö kissat?

Mingo piiloon luikahtaa,
syyllinen tais löytyä, ahaa?

Kuitenkin me vierekkäin nukutaan
sohvalla,
ja Mingo kuuntelee koko ajan
toisella korvalla.

Kaikki sille anteeks annan,
pakkasellakin sitä kannan.

Nyt loppuu multa runosuonet,
Sukaros jaetaan rodun kaikki puolet,
ne ilonaiheet, sekä huolet!

Tanja Hartonen-Pulkka

